

การเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (ASEAN Connectivity)

ความเป็นมา

1. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 เมื่อเดือนตุลาคม 2552 ที่ชะอำ-หัวหิน ประเทศไทย เห็นชอบกับข้อเสนอของไทยเกี่ยวกับแนวคิดความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (ASEAN Connectivity) เพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของอาเซียนและนำอาเซียนไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 และได้ออกแถลงการณ์ว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน รวมทั้งได้จัดตั้งคณะทำงานระดับสูงว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (High Level Task Force on ASEAN Connectivity – HLTF-AC) เพื่อจัดทำแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity – MPAC) ให้แล้วเสร็จ เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 17 ในปี 2553 โดยในส่วนของไทย คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแต่งตั้ง นายประดาป พิบูลสงคราม อดีตเอกอัครราชทูต ณ กรุงโรมและอดีตรองปลัดกระทรวงฯ เป็นผู้แทน

2. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 17 เมื่อเดือนตุลาคม 2553 ณ กรุงฮานอย เวียดนาม ได้ให้การรับรองแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนเพื่อเป็นกรอบความร่วมมือในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกัน โดยความเชื่อมโยงดังกล่าวจะเน้นภายในอาเซียนในเบื้องต้น และจะเป็นพื้นฐานการเชื่อมโยงไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ อาทิ เอเชียตะวันออก เอเชียใต้และอื่น ๆ ต่อไป

3. แผนแม่บทฯ มีเจตนารมณ์ที่จะเร่งรัดการเชื่อมโยงประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศให้เป็นหนึ่งเดียวทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านกฎระเบียบและด้านประชาชน โดยมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริงภายในปี 2558 และให้อาเซียนเป็นศูนย์กลางของสถาปัตยกรรมภูมิภาค

3.1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในแผนแม่บท ในการก่อสร้างถนน เส้นทางรถไฟ การขนส่งทางน้ำ การขนส่งทางอากาศ รวมทั้งการเชื่อมโยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านพลังงาน (โครงการท่อก๊าซและระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน) โดยมีคณะทำงานสาขาต่าง ๆ ของอาเซียน (ASEAN Sectoral Bodies) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทฯ

3.2. ด้านกฎระเบียบ แผนแม่บทฯ จะมีส่วนในการเร่งรัดการดำเนินการตามความตกลงพิธีสาร ข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการข้ามแดนให้สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุนทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน ในขณะเดียวกันก็ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากอาชญากรรมข้ามชาติ แรงงานผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์และมลภาวะต่าง ๆ ที่ตามมาจากการเชื่อมโยง

3.3. ด้านประชาชน แผนแม่บทฯ จะช่วยส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการไปมาหาสู่กันระหว่างประชาชน การเชื่อมโยงทางสังคม วัฒนธรรม และการสร้างความรู้สึกของการเป็นประชาคมอาเซียนที่เป็นอันหนึ่งอันหนึ่งเดียวกันมากขึ้น

พัฒนาการล่าสุด

1. อาเซียนได้จัดตั้งคณะกรรมการประสานงานอาเซียนว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในภูมิภาค (ASEAN Connectivity Coordinating Committee – ACCC) โดยมีผู้แทนจากประเทศสมาชิกทำหน้าที่ดังกล่าว ในส่วนของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมอบหมายให้ออท. ประดาปฯ ทำหน้าที่ผู้แทนไทยใน ACCC โดยมีหน้าที่ประสานงานกับผู้ประสานงานของ

แต่ละประเทศสมาชิก (National Coordinator) เพื่อผลักดัน และเร่งรัดการดำเนินการตามแผนแม่บท รวมทั้งประสานกับประเทศคู่เจรจาต่าง ๆ อาทิ จีนและญี่ปุ่น และองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

2. ACCC ได้ประชุมกันมาแล้ว 6 ครั้ง มีการหารืออย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามและเร่งรัดการดำเนินการตามแผนแม่บท รวมถึงการผลักดัน 15 โครงการเร่งรัดในแผนแม่บท (15 Priority Projects) ที่จะต้องดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2558 ทั้งนี้ การประชุม ACCC ครั้งที่ 6 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 8-10 กันยายน 2555 ณ กรุงเทพมหานคร กัมพูชา

3. สลท.อาเซียนได้จัดทำ project information sheet เพื่อเป็นคู่มือสำหรับการระดมทุนกับประเทศคู่เจรจา องค์การเพื่อการพัฒนา และภาคเอกชน ที่สนใจจะลงทุนร่วมมือกับอาเซียนในโครงการที่สามารถสร้างผลตอบแทน (bankable-viable project)

4. ในภาพรวม การดำเนินการตาม MPAC มีความคืบหน้าในการพัฒนาการเชื่อมโยงด้านกายภาพ หรือโครงสร้างพื้นฐานค่อนข้างมาก แต่อาเซียนอาจต้องเร่งรัดการดำเนินงานทางด้าน การปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการไปมาหาสู่ และการค้าการลงทุนระหว่างกัน

ความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจา

1. ญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 การส่งเสริมความเชื่อมโยงในแนวระเบียงเศรษฐกิจทั้งทางบก และทางทะเล ญี่ปุ่น ได้จัดตั้ง Japan Task Force on Connectivity เพื่อเป็นกลไกการหารือกับ ACCC เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือและโครงการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการภายใต้ แผนแม่บท โดยเน้น การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และมาตรฐานการขนส่งที่เอื้อต่อการสนับสนุน ห่วงโซ่อุตสาหกรรมผลิต เป็นหลัก ทั้งนี้ ACCC กับ Japan Task Force มีการประชุมร่วมกันแล้ว 4 ครั้ง ครั้งสุดท้ายจัดขึ้น back-to-back กับการประชุม ACCC ครั้งที่ 6 เมื่อเดือนกันยายน 2555

1.2 ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ ซึ่งกระทบต่อ ห่วงโซ่อุตสาหกรรมของสินค้าและผลประโยชน์ญี่ปุ่นในภูมิภาค ญี่ปุ่นมองว่า ไทยควรมีบทบาทนำในการจัดการเรื่องนี้ โดยญี่ปุ่นพร้อมให้การสนับสนุนทั้ง software และ hardware แต่ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการศึกษาประเด็นปัญหาเชิงลึกแบบรอบด้าน (cross-cutting issues) นำหน้า การให้ความช่วยเหลือทางการเงิน¹

1.3 ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับ expanded connectivity หรือการขยายการเชื่อมโยงไปนอกอาเซียนหรือจากฐานการผลิตสู่ตลาดสินค้า โดยมีเป้าหมายที่อินเดีย ผ่านการเชื่อมโยงทั้งทางบก และทางทะเล (ทางบก ถนนสามฝ่าย ไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ทางทะเล ท่าเรือติละวาและทวาย) เพื่อเป็นเส้นทางส่งสินค้าและวัตถุประสงค์ระหว่างกัน รวมทั้งเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานในผลิตภัณฑ์ที่แต่ละฝ่ายมีความเชี่ยวชาญ เช่น ส่งรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์จากอาเซียนไปอินเดีย²

1.4 ญี่ปุ่นขอให้อาเซียนให้ความสำคัญในการผลักดันในเรื่อง cross border ให้มากขึ้น เพื่อให้ทันกับความคืบหน้าในการดำเนินการในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน

2. จีน ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานตามแนว North-South Economic Corridor จีนได้จัดสรรเครดิตสินเชื่อจำนวน 25,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อสนับสนุนการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงในอาเซียน รวมทั้งโครงการสำคัญอื่น ๆ ในอาเซียน นอกจากนี้ยังได้ตั้งกองทุนเพื่อการลงทุนอาเซียน-จีน (China-ASEAN Investment Cooperation Fund – CAF) จำนวน 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสามารถใช้เพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานใน

^{1,2} นาย Kimihiro Ishikane ออท. ผทถ. ญี่ปุ่น. ประจําอาเซียนได้ย้ําทำที่ตั้งกล่าวต่อ ออท. ประดาบ พิบูลสงคราม ผู้แทนไทยใน ACCC ในการหารือเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2555

อาเซียนด้วย โดยในปี 2555 ยังมีงบประมาณอีกกว่า 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐที่พร้อมจะสนับสนุนอาเซียน และจีนได้จัดตั้ง China-ASEAN Connectivity Cooperation Committee เพื่อเป็นกลไกการหารือระหว่าง ACCC กับจีน โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวมีการประชุมกับอาเซียนปีละครั้งหรือตามความจำเป็น โดยการประชุมครั้งแรกจะมีขึ้นในเดือนพฤศจิกายน 2555

3. สหภาพยุโรป ให้ความสำคัญแก่การจัดการข้ามพรมแดน การระดมทุน และการเชื่อมโยงระหว่างประชาชน อาเซียนได้เสนอให้สหภาพยุโรปจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะเพื่อหารือกับอาเซียนในเรื่องความเชื่อมโยง ซึ่งสหภาพยุโรปได้แสดงความสนใจต่อข้อเสนอดังกล่าว

4. สหรัฐอเมริกา มีความร่วมมือกับอาเซียนด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านที่เกี่ยวกับความเชื่อมโยงและความร่วมมือในกรอบ Lower Mekong Initiative นอกจากนี้ มีแนวคิดจะเสนอข้อริเริ่มความร่วมมือเพื่อความเชื่อมโยงสหรัฐฯ-อาเซียน (US-ASEAN Connectivity Cooperation Initiative) โดยอาจพิจารณาให้มีบันทึกความเข้าใจระหว่างอาเซียนกับ United States Trade and Development Agency (USTDA) ในการส่งเสริมความเชื่อมโยงในอาเซียน 3 ด้านได้แก่ พลังงาน การคมนาคมขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเน้นส่งเสริมการใช้ทรัพยากรและความเชี่ยวชาญของภาคเอกชนสหรัฐฯ ให้เป็นประโยชน์

5. อินเดีย ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงแบบรอบด้านโดยพยายามเชื่อมโยงกับอาเซียนผ่านทะเลอันดามัน โดยมีทวายของเมียนมาร์เป็นประตูสำคัญ ดังนั้น นอกจากอินเดียจะสนับสนุนการสร้างทางหลวงสามฝ่ายไทย-เมียนมาร์-อินเดีย และการขยายเส้นทางดังกล่าวไปยังกัมพูชาและลาว อินเดียยังสนับสนุนแนวคิดของกรอบ East Asia Summit (EAS) ในการพัฒนา Mekong-India Economic Corridor (ไฮจีมินท์ – พนมเปญ – กรุงเทพฯ – ทวาย – เจนไน) เพื่อเป็นเส้นทางลัดเชื่อมโยงภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงกับอินเดียฝั่งตะวันออก และพัฒนาเขตเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพร้อมกันไปด้วย อินเดียแสดงความสนใจที่จะให้ภาคเอกชนอินเดียเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการภายใต้ MPAC ในลักษณะของ Public Private Partnership (PPPs)

นอกจากนั้น อินเดียยังได้จัดตั้ง India Inter-Ministerial Group on ASEAN Connectivity เพื่อร่วมมือกับอาเซียนในเรื่องการเชื่อมโยงด้วย

6. เกาหลีใต้ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความร่วมมือด้านการพัฒนาและส่งเสริมความเชื่อมโยง โดยเฉพาะด้าน ICT เช่น โครงการ ASEAN-ROK Cyber University เพื่อจะส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาและการแลกเปลี่ยนระดับประชาชน โดยไทยสนับสนุนให้เกาหลีใต้จัดตั้งกลไกประสานกับ ACCC ลักษณะเดียวกับ Japan Task Force on Connectivity เพื่อผลักดันความร่วมมือด้านความเชื่อมโยงอย่างรอบด้าน

7. ออสเตรเลีย เป็นประเทศที่มีบทบาทเรื่องความเชื่อมโยงในภูมิภาคเป็นเวลายาวนาน อาทิ การก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งที่ 1 และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาค GMS ภายใต้แผนแม่บท ฯ ออสเตรเลียสนใจร่วมมือกับอาเซียนในเรื่องการพัฒนากฎระเบียบทางการค้า (ROO) / การร่วมลงทุนระหว่างรัฐกับเอกชน (PPP) / การศึกษา แนวทางการจัดทำ ASEAN single visa การพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการข้ามพรมแดน นอกจากนี้ ยังสนใจจัดตั้ง Taskforce เพื่อทำงานร่วมกับ ACCC ในรูปแบบเดียวกับ Taskforce ของญี่ปุ่นและจีน

ออสเตรเลียกำลังจัดทำโครงการเพื่อศึกษาแนวทางและสาขาความร่วมมือที่จะสนับสนุนความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

8. อาเซียน+3 (จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น) ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน+3 ครั้งที่ 13 เมื่อเดือนกรกฎาคม 2555 ที่กรุงพนมเปญ เห็นชอบกับข้อเสนอของไทยที่เสนอให้ผู้นำอาเซียน +3 ออก

แถลงการณ์ ASEAN Plus Three Partnership on Connectivity ในการประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ในเดือนพฤศจิกายน 2555

9. EAS ในการประชุม EAS ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2554 ที่บาห์ลี อินโดนีเซีย ที่ประชุมฯ ได้รับรอง Declaration of the 6th East Asia Summit on ASEAN Connectivity เพื่อแสดงเจตนารมณ์ร่วมกันส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างอาเซียนและประเทศคู่เจรจาที่เข้าร่วม EAS ในการพัฒนาความเชื่อมโยงในอาเซียนตามแผนแม่บทฯ

กองทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Infrastructure Fund)

1. ในการระดมทุนเพื่อการเชื่อมโยงในภูมิภาค นอกเหนือจากงบประมาณของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ รวมทั้งความร่วมมือสนับสนุนโดยประเทศคู่เจรจาและองค์กรเพื่อการพัฒนาแล้ว อาเซียนยังได้ก่อตั้ง AIF ขึ้นเพื่อสนับสนุนโครงการความเชื่อมโยงที่มีความสำคัญเร่งด่วนด้วย

2. AIF มีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายในและระหว่างพรมแดนของประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมการใช้เงินออมของอาเซียนในการสนับสนุนทางการเงินสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว โดยมีเป้าหมายระยะยาวที่จะออกพันธบัตรที่ธนาคารกลางสามารถถือเพื่อเป็นทุนสำรองระหว่างประเทศได้ในที่สุด

3. กองทุนนี้มีเงินตั้งต้นจำนวน 485.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดย ADB ให้เงินสนับสนุนจำนวน 150 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนที่เหลือจะเป็นการสมทบทุนของประเทศสมาชิกอาเซียนอีก 335.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ดังนี้

1. มาเลเซีย	150 ล้านดอลลาร์สหรัฐ	5. บรูไนฯ	10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
2. อินโดนีเซีย	120 ล้านดอลลาร์สหรัฐ	6. เวียดนาม	10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
3. ฟิลิปปินส์	15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ	7. กัมพูชา	0.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
4. ไทย	15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ	8. ลาว	0.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
5. สิงคโปร์	15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ	9. เมียนมาร์	0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

4. กองทุน AIF มีที่ตั้งที่ประเทศมาเลเซีย มีลักษณะเป็นบริษัทจำกัดภายใต้กฎหมายมาเลเซีย และมีอำนาจในการทำสัญญาและดำเนินการต่าง ๆ ในนามของตนเอง

5. ในปีแรก กองทุนฯ จะให้เงินยืมจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อสนับสนุนโครงการด้านการเชื่อมโยงในภูมิภาคใน 3 ด้าน คือ การคมนาคมขนส่ง พลังงาน และการจัดการน้ำ โดย ADB จะออกเงินสมทบโครงการเหล่านี้ด้วย ในระยะต่อไป เมื่อมีความเข้มแข็งมากขึ้น จะออกพันธบัตรกึ่งหนี้กึ่งทุนเพื่อให้ประเทศสมาชิกและผู้สนใจร่วมลงทุนด้วย

บทบาทของไทย

1. ประเทศไทยมีบทบาทนำในการเสนอแนวความคิดเรื่อง ASEAN Connectivity ตั้งแต่เริ่มต้นและต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้เสนอ concept paper ว่าด้วยการเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียนต่อที่ประชุม ASEAN Foreign Ministerial Retreat ที่เมืองดานัง เวียดนาม เมื่อเดือนมกราคม 2553 ซึ่งได้รับการตอบรับจากประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ และเป็นจุดกำเนิดของการจัดทำร่างแผนแม่บทฯ ในเวลาต่อมา

2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะประธานคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียนเพื่อเป็นกลไกการประสานงานและติดตามให้มีการดำเนินการตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียนที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของไทยและทำหน้าที่เป็น National Coordinator ทั้งนี้ โดยมีรองปลัด กระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานคณะอนุกรรมการฯ

3. ไทยผลักดันให้มีการเร่งรัดการดำเนินการเชื่อมโยงภายใต้แผนแม่บทโดยได้ริเริ่มจัดโครงการสำรวจเส้นทางสำหรับรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน 2 ครั้ง เพื่อสำรวจศักยภาพทางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน คือ ครั้งที่ 1 การสำรวจเส้นทางหมายเลข 9 (มุกดาหาร – สะหวันนะเขต – ดานัง) เมื่อเดือนมกราคม 2553 และครั้งที่ 2 การสำรวจเส้นทาง R3A (เชียงใหม่ – ห้วยทราย – จังหิง) เมื่อเดือนมกราคม 2554 ซึ่งจากการสำรวจเส้นทางทั้ง 2 ครั้ง พบว่าเส้นทางทั้ง 2 มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงสามารถใช้เป็นเส้นทางขนส่งสินค้าเกษตรและสินค้าอุปโภคบริโภคและการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัญหาเรื่องการจัดการข้ามพรมแดนที่จะต้องเร่งแก้ไข

4. เมื่อวันที่ 13-15 มิถุนายน 2555 ไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม “ASEAN Workshop on Cross-Border Management: A Key to Efficient ASEAN Connectivity” และการประชุม “ASEAN+3 Partnership on Connectivity” ที่กรุงเทพฯ เชิญคณะอนุกรรมการฯ ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน ผู้แทนจากประเทศคู่เจรจา องค์การระหว่างประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เข้าร่วมประชุม

4.1. การประชุม “ASEAN Workshop on Cross-Border Management: A Key to Efficient ASEAN Connectivity” มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในการดำเนินการ ตามแผนแม่บท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอาเซียนในด้านการบริหารจัดการข้ามพรมแดน เพื่ออำนวยความสะดวกการขนส่งสินค้าข้ามแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการไปมาหาสู่ระหว่างประชาชนให้มีประสิทธิภาพ

4.2. การประชุม “ASEAN+3 Partnership on Connectivity” มีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันและพัฒนาแนวคิดเรื่องหุ้นส่วนความเชื่อมโยงอาเซียน+3 ซึ่งจะช่วยสนับสนุนแผนแม่บทและช่วยปูทางนำไปสู่การยกระดับความเชื่อมโยงระหว่างกันในเอเชียตะวันออก รวมถึงระดมความคิดเห็นเพื่อตอบโจทย์ในการขับเคลื่อนหุ้นส่วนความเชื่อมโยงอาเซียน+3 อย่างเป็นรูปธรรม โดยตระหนักถึงเป้าหมายในระยะยาวที่จะสร้างประชาคมเอเชียตะวันออก (East Asia Community)

4.3. ไทยเสนอให้ผู้นำอาเซียน +3 ออกแถลงการณ์ ASEAN+3 Partnership on Connectivity ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ในเดือนพฤศจิกายน 2555 ที่กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นการแสดงเจตนาของผู้นำในการสนับสนุนการดำเนินการเรื่องความเชื่อมโยงภายใต้แผนแม่บท และยกระดับความเชื่อมโยงระหว่างกันในภูมิภาคเอเชียตะวันออก โดยดำเนินการภายใต้สาขาความร่วมมือต่างๆ ที่มีอยู่แล้วในกรอบอาเซียน+3

กองอาเซียน 3
กรมอาเซียน
31 ตุลาคม 2555